Dilhani, Auruddhika
PAPER

ලංකා ඉතිහාසය තුළ නායක්කාර් රාජවංශයේ වැදගත්කම පිළිබඳ අධ්‍යයනයකි

අනුරුද්ධිකා දිල්හානී, ඉතිහාසය අධ්‍යයන අංශය, කැලණිය විශ්වවිද්‍යාලයී

Anuruddhika Dilhani, Department of History, University of Kelaniya

අනුරාධපුර යුගයේ පටන් මහනුවර රාජධානිය තෙක් පැවැත ආ සිංහල රාජ්‍යත්වය 1739 දී නරේන්ද්‍රසිංහ රජුගෙන් අවසන් වූ අතර එයින් පසුව රජකම හිමිවූයේ දකුණු ඉන්දියානු නායක්කාර් පරපුරට යි මෙම නායක්කර්වරු දකුණු ඉන්දියාවෙන් උඩරටට පැමිණි පිරිසකි

දෙවන රාජසිංහ රජු දකුණු ඉන්දියාවේ මධුරා පුරයෙන් බිසෝවරු ගෙන්වා ගැනීමත් සමඟ නායක්කර් වංශිකයන් සමඟ සාමාජීය වශයෙන් සම්බන්ධතාවලට මුල පිරීයි සිංහලේ අවසන් රජු වූ ශ්‍රී වීර පරාක්‍රම නරේන්ද්‍රසිංහ රජු (1707-1739) මධුරා පුරයේ නායක්කර් වංශික කුමරියක් විවාහ කරගැනීම නිසා නායක්කර්වරු හා උඩරට රජවරු අතර පැවති සම්බන්ධතා තවත් පුළුල් වූ අතර එහි අවසන් ප්‍රතිඵලය වුයේ නරේන්ද්‍රසිංහ රජුගේ අගමෙහෙසියගේ සොහොයුරා වූ (රජුගේ මස්සිනා) ශ්‍රී විජයරාජසිංහ (1739-1747) රජකමට පත්වු අතර එයින් පසු එම රජුගේ අගමෙහෙසියගේ සොහොයුරා වූ කීර්ති ශ්‍රී රාජසිංහ (1747-1781) රජුත් ඔහුගේ සොහොයුරා වු රාජාධි රාජසිංහ (1781-1798) රජු හා ඉන් පසුව ශ්‍රී වික්‍රම රාජසිංහ (1798 -1815) රජුත් සිහසුනට පත්වියි

මොවුන්ගේ රජපත් වීමත් සමග' භික්ෂුන් වහන්සේලාගේ සහ සිංහල රදලයන්ගේ දැඩි විරෝධයක් මතුවිය. රාජ්‍යත්වයට ඍජු උරුමයක් නොතිබුණු උත්පත්තියෙන් ම හින්දු භක්තිකයන් වූ මේ පිරිස සිංහල ජනතාවගේ සිත් දිනා ගැනීම සඳහා දේශපාලනික හා ආගමික වශයෙන් විශාල මෙහෙවරක් සිදු කළහී මේ අනුව නායක්කර් වංශිකයන් ලංකා ඉතිහාසය තුළ රාජ්‍යත්වය තහවුරු කර ගැනීම උදෙසා දේශපාලන, ආර්ථික, සාමාජීය, ආගමික යන අංශ කෙරෙහි කටයුතු කළ ආකාරය කෙබඳු වී යැයි විමසා බැලීම මෙම අධ්‍යයනයේ මූලික අරමුණ වේ.

ප්‍රාථමික මූලාශ්‍රය හා ද්විතීක සාහිත්‍ය මූලාශ්‍රය පරිශීලනය කරමින් හා පුරාවිද්‍යාත්මක මූලාශ්‍රය ඇසුරින් මෙම අධ්‍යයනය සිදුකරනු ලැබේ

නායක්කර් වංශිකයන් දෙස අවධානය යොමු කිරීමේදී පෙනී යන්නේ ඍජු රාජ්‍ය උරුමයක් නොතිබුණ මෙම පිරිස රාජ්‍යත්වය තහවුරු කරගැනීම උදෙසාත් දේශපාලන බලය ස්ථාවරව පවත්වා ගනිමින් ලාංකික බෞද්ධ ජනාදරය දිනා ගැනීම උදෙසාත් ආගමික වශයෙන් විශාල ක්‍රියාදාමයක් ඉටුකර ඇති බවයි

මුඛ්‍ය පද- නායක්කර් රාජවංශය, දේශපාලනය, රජු, රාජ්‍යත්වය, ආගමික